

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. balandžio 5 d.*

„Apeliacinis skundas — Dempingas — Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 924/2012 — Tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės geležinių arba plieninių tvirtinimo detalių importas — Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 — 2 straipsnio 10 ir 11 dalys — Neatsižvelgimas į kai kuriuos eksporto sandorius apskaičiuojant dempingo skirtumą — Teisingas eksporto kainų ir normaliosios vertės palyginimas, jeigu importuojama iš ne rinkos ekonomikos valstybės“

Sujungtose bylose C-376/15 P ir C-377/15 P

dėl 2015 m. liepos 9 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Changshu City Standard Parts Factory, įsteigta Changshu City (Kinija),

Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd, įsteigta Ningbo (Kinija),

atstovaujamos advokatų R. Antonini ir E. Monard,

ieškovės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai B. Driessen ir S. Boelaert, padedamų advokato N. Tuominen,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai T. Maxian Rusche ir M. França,

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), įsteigta Briuselyje (Belgija),

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (pranešėja) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, administratorius,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. birželio 22 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. gruodžio 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniiais skundais *Changshu City Standard Parts Factory* ir *Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd* prašo panaikinti 2015 m. balandžio 29 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba* (T-558/12 ir T-559/12, EU:T:2015:237, nepaskelbtas Rink.; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jų ieškinius, kuriais buvo siekiama panaikinti 2012 m. spalio 4 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 924/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 91/2009, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 275, 2012, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas).

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

- 2 1994 m. gruodžio 22 d. Sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80) Europos Sąjungos Taryba patvirtino sutartį, įsteigiančią Pasaulio prekybos organizaciją (PPO), pasirašytą 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše, taip pat susitarimus, esančius šios sutarties 1–3 prieduose, tarp kurių yra Sutartis dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189; toliau – Antidempingo susitarimas).
- 3 Antidempingo susitarimo 2 straipsnis pavadintas „Dempingo nustatymas“. Šio susitarimo 2.4 straipsnyje nurodyta:

„Eksporto kaina ir normalioji kaina turi būti palygintos sąžiningai. Šis palyginimas turi būti atliktas tame pačiame prekybos, paprastai „franko-gamykla“ (*ex-factory*), lygyje ir naudojant pardavimus, atliktus, kiek įmanoma, artimesniu laiku. Kiekvienu atveju, atsižvelgiant į specifiką, atsižvelgiama į skirtumus, kurie daro įtakos kainų palyginamumui, įskaitant pardavimo sąlygų, mokesčių, prekybos lygių, kiekių, fizinių charakteristikų skirtumus bei visus kitus skirtumus, kurie, kaip įrodoma, taip pat daro įtakos kainų palyginamumui. Šio straipsnio 3 dalyje aprašytais atvejais taip pat turėtų būti atsižvelgta į sąnaudas (išlaidas), įskaitant muitus bei mokesčius, apmokėtus tarp įvežimo ir perpardavimo momentų, ir į besikaupiantį pelną. Jeigu tais atvejais buvo poveikis kainų palyginamumui, institucijos nustato normaliąją vertę tokiaame prekybos lygyje, kuris yra ekvivalentiškas prekybos lygiui, vykdomam nustatyta eksporto kaina, arba atsižvelgia į kai kuriuos dalykus, ką užtikrina šis punktas. Institucijos nagrinėjamos šalis nurodo, kokios reikia informacijos, kad būtų galima užtikrinti sąžiningą palyginimą, ir toms šalims neuždeda nepagrįstos įrodinėjimo pareigos.“

- 4 Šio susitarimo 2.4.2 straipsnyje nustatyta:

„Pagal šio straipsnio 4 dalies nuostatas, reglamentuojančias sąžiningą palyginimą, dempingo lygis (marža) tyrimo laikotarpiu paprastai nustatomas remiantis svertinio normaliosios vertės vidurkio palyginimu su visų panašių eksporto sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba kiekvieno sandorio normaliosios vertės ir eksporto kainų palyginimu. Normaliąją vertę, nustatytą svertinio vidurkio

pagrindu, galima palyginti su atskirų eksporto sandorių kainomis, jeigu institucijos nustato, kad skirtingų pirkėjų, regionų ar laikotarpių eksporto kainų struktūra labai skirtinga, arba jeigu pateikiamas paaiškinimas, kodėl negalima tinkamai atsižvelgti į tokius skirtumus, naudojantis svertinio vidurkio palyginimu su svertiniu vidurkiu arba sandorio palyginimu su sandoriu.“

Sąjungos teisė

5 Priimant ginčijamą reglamentą nuostatos, reglamentuojančios Europos Sąjungos antidempingo muitų nustatymą, buvo įtvirtintos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, ir klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22), iš dalies pakeistame 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 765/2012 (OL L 237, 2012, p. 1) (toliau – pagrindinis reglamentas).

6 Šio reglamento 1 straipsnio 2 ir 4 dalyse buvo įtvirtinta:

„2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

<...>

4. Taikant šį reglamentą, sąvoka „panašus produktas“ yra identiškas produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas.“

7 To paties reglamento 2 straipsnis „Dempingo nustatymas“ buvo suformuluotas taip:

„<...>

C. Palyginimas

10. Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksporto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksniai, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

<...>

D. Dempingo skirtumas

11. Laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamaoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į Bendriją sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Bendriją kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta svertinio vidurkio pagrindu, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Bendriją sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi

priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laiko periodų, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Be šios dalies nuostatų, galima pasinaudoti ir 17 straipsnyje nurodytu atrankos metodu.

<...>“

8 Minėto reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 8 dalyse buvo numatyta:

„2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai kartu ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje;

b) tokio importo poveikį Bendrijos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Bendrijos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas šių veiksmų nėra būtinai lemiamas.

<...>

8. Importo dempingo kaina poveikis vertinamas lyginant su Bendrijos pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiais kriterijais kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kaina poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas reglamentas

9 Ieškovės yra Kinijoje įsteigtos bendrovės, veikiančios tam tikrų geležinių arba plieninių tvirtinimo detalių, skirtų parduoti nacionalinėje rinkoje arba eksportuoti, visų pirma, į Europos Sąjungą (toliau – nagrinėjamas produktas), gamybos sektoriuje.

10 2009 m. sausio 26 d. Reglamentu (EB) Nr. 91/2009, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 29, 2009, p. 1), Taryba nustatė antidempingo muitą nagrinėjamo produkto importui.

11 2011 m. liepos 28 d. PPO ginčų sprendimo taryba (toliau – GST) patvirtino jos Apeliacinio komiteto ataskaitą ir šia ataskaita iš dalies pakeistą specialiosios grupės ataskaitą byloje „Europos Bendrijos. Galutinės antidempingo priemonės, taikomos tam tikroms geležinėms ir plieninėms tvirtinimo detalėms iš Kinijos“ (WT/DS 397). Šiose ataskaitose buvo konstatuota, kad Sąjunga pažeidė kai kurias PPO teisės nuostatas.

12 2012 m. kovo 6 d. pagal 2001 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1515/2001 dėl priemonių, kurių gali imtis Bendrija remdamasi PPO ginčų sprendimo tarybos patvirtinta ataskaita antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais (OL L 201, 2001, p. 10), Europos Komisija paskelbė Pranešimą dėl antidempingo priemonių, taikomų tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies

Respublikos kilmės geležinėms ar plieninėms tvirtinimo detalėms, remiantis 2011 m. liepos 28 d. Pasaulio prekybos organizacijos GST patvirtintomis rekomendacijomis ir sprendimais ginče EB – Tvirtinimo detalės (DS 397) (OL C 66, 2012, p. 29).

- 13 Pagal šį pranešimą Komisija pradėjo antidempingo priemonių peržiūrą pagal Reglamentą Nr. 1515/2001, kad nustatytų, kaip turi būti pakeistas Reglamentas Nr. 91/2009, kad būtų suderinamas su GST rekomendacijomis ir sprendimais. Po šios peržiūros 2012 m. spalio 4 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.
- 14 Dėl eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimo pažymėtina, kad Taryba atmetė tam tikrų suinteresuotųjų šalių prašymus dėl koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį, pagrįstus skirtumais, susijusiais su gamybos sąnaudomis ir našumu bei produktyvumu.
- 15 Ginčijamo reglamento 82, 102 ir 109 punktuose dėl dempingo skirtumo apskaičiavimo tiek, kiek pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą normalioji vertė buvo nustatyta remiantis duomenimis, susijusiais su rinkos ekonomikos trečiaja šalimi, nagrinėjamu atveju Indija, ir, konkrečiai kalbant, duomenimis, kuriuos pateikė vienas Indijos gamintojas (toliau – Indijos gamintojas), Taryba iš esmės nurodė, kad svertinis normaliosios vertės vidurkis buvo palygintas su eksporto sandorių kainų svertiniu vidurkiu atmetus sandorius dėl Kinijos eksportuojančių gamintojų eksportuotų nagrinėjamo produkto rūšių, kurių nė vienos negamino ir nepardavė Indijos gamintojas. Taryba patikslino, kad šis metodas buvo laikomas patikimiausiu siekiant nustatyti dempingo lygį. Iš tiesų, jeigu būtų bandyta nustatyti į visas Kinijos eksportuojančių gamintojų eksportuotas produktų rūšis labai panašias Indijos gamintojo pagamintas ir parduotas produktų rūšis, būtų prieita prie neteisingų išvadų. Be to, Taryba paaikšino, kad ji manė, jog eksporto sandoriai, pagal kuriuos apskaičiuotas dempingas, atspindėjo visas Kinijos eksportuojančių gamintojų eksportuotas nagrinėjamo produkto rūšis.
- 16 Ginčijamo reglamento 1 straipsnyje antidempingo muitas, nustatytas Reglamente Nr. 91/2009, *Changshu City Standard Parts Factory* buvo sumažintas iki 38,3 %, o *Ningbo Jinding Fastener* buvo paliktas 64,3 % antidempingo muitas.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 17 2012 m. gruodžio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovių ieškinius dėl ginčijamo reglamento panaikinimo.
- 18 2014 m. gegužės 6 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-558/12 ir T-559/12 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.
- 19 Grįsdamos savo ieškinius ieškovės pateikė du pagrindus.
- 20 Pirmasis ieškinio pagrindas buvo grindžiamas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto ir 8, 9 bei 11 dalių, taip pat 9 straipsnio 5 dalies pažeidimu, nediskriminavimo principo pažeidimu ir Antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsnio pažeidimu. Pateikdamos šį pagrindą ieškovės kaltino Tarybą ir Komisiją tuo, kad dempingo skirtumui apskaičiuoti jos neatsižvelgė į sandorius dėl Kinijos eksportuojančių gamintojų eksportuotų nagrinėjamo produkto rūšių, kurių nė vienos negamino ir nepardavė Indijos gamintojas. Taigi dempingo skirtumui apskaičiuoti nebuvo atsižvelgta į 38 % pardavimo eksportui *Changshu City Standard Parts Factory* sandorių ir 43 % – *Ningbo Jinding Fastener* sandorių.
- 21 Antrasis ieškinio pagrindas iš esmės buvo grindžiamas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies ir Antidempingo susitarimo 2.4 straipsnio pažeidimu ir papildomai SESV 296 straipsnio pažeidimu. Jis buvo susijęs su ieškovių pateiktais prašymais dėl koregavimo.

22 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė abu ieškovių pagrindus ir visus ieškinius.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

23 Apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- pripažinti teisėtai reikalavimus, kuriuos jos pateikė ieškiniuose Bendrajame Teisme, ir panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis susijęs su apeliantėmis, ir
- nurodyti Tarybai padengti apeliančių patirtas bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas, taip pat nurodyti įstojusioms į bylą šalims padengti savo pačių patirtas bylinėjimosi išlaidas.

24 Taryba Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinius skundus ir priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu procesu ir procesu Bendrajame Teisme.

25 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinius skundus kaip nepriimtinius,
- tuo atveju, jei nebūtų patenkintas pirmasis reikalavimas, atmesti apeliacinius skundus kaip nepagrįstus ir
- priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

26 2015 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-376/15 P ir C-377/15 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

Dėl apeliacinių skundų

27 Apeliaciniams skundams pagrįsti apeliantės nurodo du pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su neatsižvelgimu į tam tikrus eksporto sandorius apskaičiuojant dempingo skirtumą. Antrasis pagrindas susijęs su Sąjungos institucijų atsisakymu atlikti koregavimus palyginant normaliąją vertę ir eksporto kainą.

Dėl apeliacinio skundo byloje C-377/15 P priimtimumo

28 Komisija nurodo, kad apeliacinis skundas byloje C-377/15 P yra nepriimtinas, nes jis yra toks pats kaip apeliacinis skundas byloje C-376/15 P. Taigi sutampa šalys, ginčijami aktai, skundžiamas sprendimas ir argumentai. Todėl apeliacinis skundas byloje C-377/15 P, kuris buvo pateiktas vėliausiai, yra nepriimtinas dėl *lis pendens*.

29 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją vėliau dėl ginčo tarp tų pačių šalių ir tuo pačiu pagrindu pareikštas ieškinys dėl to paties teisės akto panaikinimo atmestinas kaip nepriimtinas dėl *lis pendens* (2011 m. birželio 9 d. Sprendimo *Diputación Foral de Vizcaya ir kt. / Komisija*, C-465/09 P–C-470/09 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:372, 58 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 30 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad apeliaciniai skundai bylose C-376/15 P ir C-377/15 P pateikti dėl ginčo tarp tų pačių šalių. Be to, apeliaciniame skunde byloje C-377/15 P pažodžiui pakartojamas apeliacinis skundas byloje C-376/15 P. Taigi šie du apeliaciniai skundai pagrįsti tais pačiais pagrindais, kuriais siekiama panaikinti tą patį Bendrojo Teismo sprendimą ir tą patį teisės aktą.
- 31 Tokiomis aplinkybėmis, kadangi apeliacinis skundas byloje C-377/15 P buvo pateiktas vėliau nei apeliacinis skundas byloje C-376/15 P, jį reikia atmesti kaip nepriimtina dėl *lis pendens*.

Dėl apeliacinio skundo byloje C-376/15 P pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 32 Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su Bendrojo Teismo argumentais, esančiais skundžiamo sprendimo 61–90 punktuose. Jį sudaro trys dalys.
- 33 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino pareigą palyginti visus eksporto sandorius pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį ir Antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsnį. Anot jų, šios nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad apskaičiuojant dempingo skirtumą turi būti įtraukiami visi atitinkamo produkto pardavimo eksportui sandoriai. Šis aiškinimas matyti iš minėtų nuostatų ir iš 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale* (C-351/04, EU:C:2007:547). Dėl galimų papildomų sunkumų, susijusių su vadinamuoju panašios šalies metodu, negalima nukrypti nuo taisyklių dėl dempingo skirtumo nustatymo.
- 34 Pateikdamos pirmojo pagrindo antrą dalį apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą supainiodamas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje ir Antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsnyje numatytas pareigas su šio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje ir minėto susitarimo 2.4 straipsnyje įtvirtintomis pareigomis kainų palyginamumo srityje. Šiuo klausimu jos patikslina, kad dempingo skirtumo apskaičiavimo atitiktis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 daliai ir su Antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsniui neturi būti vertinama remiantis sąvoka „panašios kainos“, kaip nusprendė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 61 punkte, bet turi būti atliekamas vadovaujantis sąvoka „panašūs sandoriai“. Visų panašių sandorių atveju turėjo būti nuspręsta, kad kainos yra panašios pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį ir Antidempingo susitarimo 2.4 straipsnį, ir tai buvo įmanoma padaryti nagrinėjamu atveju.
- 35 Pateikdamos pirmojo pagrindo trečią dalį apeliančės papildomai nurodo, kad Bendrojo Teismo atlikta „teisingo palyginimo“ analizė neatitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalių ir Antidempingo susitarimo 2.4 ir 2.4.2 straipsnių reikalavimų. Taigi, pirma, Bendrasis Teismas neteisingai išnagrinėjo, ar panaudojus kitus metodus normaliajai vertei nustatyti galėjo būti atliktas „teisingesnis“ palyginimas nei tas, kurį atliko Sąjungos institucijos. Antra, Bendrojo Teismo analizė patvirtino, kad tai nebuvo neįmanoma, tačiau Sąjungos institucijoms būtų buvę sudėtingiau laikytis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalių. Trečia, Bendrasis Teismas neteisingai svarbiu laikė klausimą, ar ieškovės bendradarbiavo su Sąjungos institucijomis, nurodydamos, kokiais būdais jos galėjo įvykdyti savo pareigas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalis ir Antidempingo susitarimo 2.4 ir 2.4.2 straipsnius. Ketvirta, Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 81 ir 83 punktuose nagrinėta sąvoka „reprezentatyvumas“ neturi reikšmės.
- 36 Taryba ir Komisija ginčija apeliančių argumentus. Pirmiausia, Komisija teigia, kad pirmasis pagrindas yra nepriimtinas, nes juo ginčijamas Bendrojo Teismo faktinių aplinkybių vertinimas ir nenurodoma jo padaryta teisės klaida. Be to, Komisija teigia, kad šis pagrindas neveiksmingas.

- 37 Iš esmės dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies Taryba ir Komisija nurodo, kad, pirma, Bendrasis Teismas teisingai atsisakė nagrinėjamoje byloje taikyti 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimą *Ikea Wholesale* (C-351/04, EU:C:2007:547) ir, antra, apeliančių pateiktas aiškinimas nėra pagrįstas GST ataskaitomis. Komisija taip pat teigia, kad Antidempingo susitarimo 2.4 ir 2.4.2 straipsniuose nustatytas „teisingo palyginimo“ principas. Taigi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalyse siekiama į Sąjungos teisę perkelti Antidempingo susitarimo 2.4 straipsnį ir taip suteikti šiam principui viršenybę.
- 38 Dėl pirmojo pagrindo antros dalies Taryba ir Komisija iš esmės teigia, kad iš pagrindinio reglamento ir Antidempingo susitarimo teksto matyti, kad „teisingo palyginimo“ reikalavimas turi būti viršesnis už pareigą apskaičiuoti dempingo skirtumą remiantis visais eksporto sandoriais. Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje gali būti pateikti specialūs dempingo skirtumo apskaičiavimo metodai, tačiau jie negalėtų būti viršesni už bendrą teisingo palyginimo reikalavimą, numatytą šio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje.
- 39 Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies Taryba ir Komisija teigia, pirma, kad, atrodo, apeliančės leidžia suprasti, jog Sąjungos institucijos turėjo pasirinkti „teisingiausią įmanomą“ požiūrį, o tai būtų teisiškai klaidinga. Antra, Sąjungos institucijų požiūris buvo teisingas, turint omenyje informacijos apie Indijos gamintojo neparduotų produktų kainas nebuvimą. Trečia, Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad ieškovės turėjo ir galėjo pagrįsti savo reikalavimus. Ketvirta, anot Komisijos, sąvoka „reprezentatyvumas“ yra reikšminga ir turi būti vertinama ne kiekvieno eksportuojančio gamintojo, bet nagrinėjamo produkto sandorių lygiu. Be to, į eksporto sandorius buvo neatsižvelgta visiškai atsitiktine tvarka ir nebuvo siekiama daryti įtakos Sąjungos institucijų analizės rezultatams.

Teisingumo Teismo vertinimas

– Dėl priimtinumų

- 40 Reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją šis teismas neturi kompetencijos nei nustatyti faktinių aplinkybių, nei iš principo tirti įrodymų, kuriuos Bendrasis Teismas laikė tinkamais toms faktinėms aplinkybėms patvirtinti. Iš tiesų, jeigu šie įrodymai buvo gauti teisėtai, paisyta bendrųjų teisės principų ir procesinių normų, taikomų įrodinėjimo pareigos paskirstymui ir įrodymų tyrimui, tik Bendrasis Teismas gali nustatyti jam pateiktos medžiagos vertę. Todėl toks vertinimas pats savaime, išskyrus šių įrodymų iškraipymo atvejus, nėra teisės klausimas, kurį turi nagrinėti Teisingumo Teismas.
- 41 Argumentais, kuriais grindžiamas šis pagrindas, apeliančės pirmiausia iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis neteisingai aiškino pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį ir Antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsnį, ir papildomai kaltina atlikus analizę, kuri prieštarauja šio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalims ir minėto susitarimo 2.4 ir 2.4.2 straipsniams. Priešingai tam, ką tvirtina Komisija, šiais argumentais ginčijamas ne Bendrojo Teismo faktinių aplinkybių vertinimas, bet jo teisės normų aiškinimas. Taigi apeliančės nustato teisės klaidas, kurios, kaip jos mano, buvo padarytos skundžiamame sprendime. Taigi minėti argumentai yra susiję su teisės klausimais, kurie gali būti pateikti Teisingumo Teismui vertinti nagrinėjant apeliacinį skundą.
- 42 Taigi Komisijos pateiktam argumentui dėl šio pagrindo nepriimtinumų negalima pritarti.

– Dėl pirmojo pagrindo neveiksmingumo

- 43 Komisija mano, kad pirmasis pagrindas yra neveiksmingas.

44 Vis dėlto, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 56 punkte, jeigu Teisingumo Teismas, pripažindamas šį pagrindą pagrįstu, nuspręstų, kad Bendrojo Teismo pateiktas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies ir Antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsnio aiškinimas yra klaidingas, skundžiamas sprendimas irgi būtų teisiškai klaidingas ir jį reikėtų panaikinti.

45 Vadinasi, negalima pritarti Komisijos argumentui, pagrįstam šio pagrindo neveiksmingumu.

– *Dėl esmės*

46 Apeliantės ginčija Bendrojo Teismo argumentus, esančius skundžiamo sprendimo 61–90 punktuose. Anot jų, šiuose argumentuose padaryta teisės klaida, nes jie grindžiami klaidingu, visų pirma, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies aiškinimu.

47 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi plačią diskreciją. Atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje Komisijai suteiktą diskreciją, teismas, atlikdamas šio pasirinkimo kontrolę, turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčijamas sprendimas, buvo tikslios, ar vertinant šias faktines aplinkybes nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ir ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 40 ir 41 punktus ir 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 punktą).

48 Tam, kad skundžiamo sprendimo 90 punkte priėtų prie išvados, kad Taryba nepadarė jokios akivaizdžios vertinimo klaidos, kai apskaičiuodama dempingo skirtumą neatsižvelgė į produktų rūšis, kurios neatitiko jokios Indijos gamintojo gaminamų ir parduodamų produktų rūšies, ir todėl ginčijamu reglamentu nebuvo pažeista nei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalis, nei Antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsnis, Bendrasis Teismas nagrinėjo, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 61 punkto, ar buvo galima laikytis tokio požiūrio pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį ir Antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsnį, kuriuose, viena vertus, nustatyta, kad Sąjungos institucijos turi atsižvelgti į visų panašių eksporto sandorių normaliąją vertę kainas, ir kuriuose, antra vertus, daroma nuoroda į taikytinas nuostatas, kuriose reguliuojamas teisingas palyginimas.

49 To sprendimo 63 punkte Bendrasis Teismas pirmiausia nusprendė, kad nors visos nagrinėjamo produkto rūšys galėjo būti laikomos panašiomis, taip nebuvo kalbant apie šio produkto rūšių, kurios nebuvo šio gamintojo gaminamos arba parduodamos, kainas. Todėl, anot Bendrojo Teismo, tai, kad nėra tam tikrų nagrinėjamo produkto rūšių, kurios gali būti laikomos panašiomis, kainos, kliudė palyginti normaliąją vertę su eksporto kaina. Vėliau tas teismas minėto sprendimo 71, 80 ir 84 punktuose nusprendė, kad, atsižvelgiant į tikslumo trūkumo riziką, pasirėmusios produktų, kurių nepardavė Indijos gamintojas, normaliosios vertės apskaičiavimo metodais, Sąjungos institucijos teisėtai galėjo prieiti prie išvados, kad jų siūlomas požiūris buvo teisingas ir kad panaudojus tokius metodus nebūtų užtikrintas tikslesnis arba teisingesnis palyginimas. Galiausiai to paties sprendimo 85 punkte jis atmetė 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale* (C-351/04, EU:C:2007:547) svarbą, nes, priešingai nei nagrinėjamoje byloje, byloje, kurioje buvo priimtas tas sprendimas, dempingo skirtumas nebuvo apskaičiuotas remiantis nagrinėjamo produkto rūšių dideliu reprezentatyvumu.

50 Tai darydamas Bendrasis Teismas manė, kad apskaičiuodamos dempingo skirtumą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį Sąjungos institucijos pagrįstai neatsižvelgė į tam tikrus eksporto sandorius, nes nebuvo „panašios kainos“, ir kad, susiklosčius tokioms aplinkybėms, vadovaujantis bet koku kitu apskaičiavimo metodu nebūtų buvę galima „tiksliau palyginti“, kadangi buvo apskaičiuota remiantis nagrinėjamo produkto „dideliu reprezentatyvumu“.

- 51 Taigi reikia patikrinti, ar, kaip teigia apeliančiosios, šiuose Bendrojo Teismo argumentuose padaryta teisės klaida.
- 52 Siekiant nustatyti, ar pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį Sąjungos institucijos privalo atsižvelgti į visus eksporto sandorius, ar jos teisėtai gali neatsižvelgti į kai kuriuos iš šių sandorių, kad apskaičiuotų dempingo skirtumą, reikia išnagrinėti šios nuostatos formuluotę, kontekstą ir tikslus (2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Angerer*, C-477/13, EU:C:2015:239, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 53 Pirmiausia dėl šios nuostatos teksto pažymėtina, kad joje numatyti du normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimo metodai: „simetrinis“ metodas, pagrįstas arba normaliosios vertės svertinio vidurkio palyginimu su visų eksporto sandorių į Sąjungą kainos svertiniu vidurkiu, arba sandorio su sandoriu palyginimu, ir „asimetrinis“ metodas, pagrįstas normaliosios vertės svertinio vidurkio palyginimu su visų individualių eksporto į Sąjungą sandorių kainomis. Kad ir koks būtų palyginimo metodas, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje nurodomi „visi eksporto sandoriai į [Sąjungą]“. Taigi, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 71 punkte, tokia formuluotė beveik nepalieka galimybių apskaičiuojant dempingo skirtumą neatsižvelgti į eksporto sandorius, susijusius su tam tikromis nagrinėjamo produkto rūšimis.
- 54 Be to, kalbant apie pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies tikslą, iš šios nuostatos matyti, kad remiantis simetriniu ir asimetriniu dempingo skirtumo apskaičiavimo metodais turi būti galima atspindėti taikomo dempingo tikrą apimtį.
- 55 Taigi, kaip pabrėžė generalinis advokatas savo išvados 67 punkte, institucijoms apskaičiuojant dempingo skirtumą neatsižvelgiant į tam tikrus eksporto sandorius, susijusius su tam tikromis nagrinėjamo produkto rūšimis, pažeidžiamas šis tikslas. Iš tiesų tokio neatsižvelgimo padarinys yra tai, kad šios institucijos negali įvertinti įtakos, kurią gali daryti šie sandoriai minėtam apskaičiavimui, todėl minėtos institucijos negali užsitikrinti, jog apskaičiuotas dempingo skirtumas atspindi taikomo dempingo tikrą apimtį.
- 56 Galiausiai dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies konteksto pažymėtina, kad iš šio reglamento 1 straipsnio „Principai“ matyti, jog antidempingo tyrimas susijęs su konkrečiu produktu, pavadintu „nagrinėjamas produktas“, kurį Sąjungos institucijos apibrėžė pradėdamos šį tyrimą.
- 57 Taigi minėto reglamento 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Sąjungą kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančiojoje valstybėje. Be to, to paties reglamento 1 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad, taikant šį reglamentą, sąvoka „panašus produktas“ turi būti suprantama kaip reiškianti „nagrinėjamam produktui“ identišką produktą. Taigi, remiantis sąvoka „nagrinėjamas produktas“, kokia pasiūlyta Sąjungos institucijų pradedant tyrimo procedūrą, buvo apskaičiuotas dempingo skirtumas.
- 58 Be to, iš pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 8 dalių, kuriose daroma nuoroda į sąvoką „panašus produktas“, matyti, kad remdamosi „nagrinėjamu produktu“ Sąjungos institucijos nustato, ar Sąjungos gamyba patyrė žalos dėl importo dempingo kaina.
- 59 Taigi, kaip pabrėžė generalinis advokatas savo išvados 64 punkte, remiantis sąvoka „nagrinėjamas produktas“, Sąjungos institucijoms, kai jos pradeda tyrimą, nedraudžiama suskirstyti šį produktą pagal rūšis ar atskirus produktų modelius ir remtis kiekvieno modelio ir kiekvienos rūšies normaliosios vertės palyginimu su jų eksporto kaina.

- 60 Tačiau tai reiškia, kad laikydamosi tokios sąvokos Sąjungos institucijos vis tiek turi nustatyti bendrą dempingo skirtumą visam „nagrinėjamam produktui“. Bet kaip kitaip aiškinant joms būtų suteikta galimybė daryti įtaką dempingo skirtumo apskaičiavimui neatsižvelgiant į vienas ar kelias „nagrinėjamo produkto“, kaip jis apibrėžtas pradedant tyrimą, produktų rūšis arba modelius.
- 61 Darytina išvada, kad atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies tikslą ir kontekstą jos negalima aiškinti taip, jog pagal ją apskaičiuojant dempingo skirtumą leidžiama neatsižvelgti į eksporto į Sąjungą sandorius, susijusius su tam tikromis nagrinėjamo produkto rūšimis. Atvirksčiai, iš šios nuostatos matyti, kad Sąjungos institucijos privalo atsižvelgti į visus sandorius šio apskaičiavimo tikslais.
- 62 Reikia pridurti, kad dėl jokio Tarybos ir Komisijos argumento, susijusio su Antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsnio aiškinimu, negalima suabejoti šia išvada.
- 63 Be to, minėta išvada pagrindžiama 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimu *Ikea Wholesale* (C-351/04, EU:C:2007:547, 56 punktą). Šiame sprendime Teisingumo Teismas priminė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies formuluotę, pagal kurią normaliosios vertės svertinis vidurkis palyginamas „su visų eksporto į [Sąjungą] sandorių kainų svertiniu vidurkiu“. Tai priminęs jis nusprendė, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai ji neapskaičiavo bendro antidempingo skirtumo, remdamasi palyginimu, kuris atspindi visas panašias eksporto sandorių kainas.
- 64 Savaiame suprantama, šis sprendimas buvo susijęs su neigiamų dempingo skirtumų „prilyginimo nuliui“ metodo naudojimu apskaičiuojant bendrą dempingo skirtumą, kuris skiriasi nuo pagrindinėje byloje nagrinėjamo klausimo dėl neatsižvelgimo, apskaičiuojant dempingo skirtumą, į tam tikrus sandorius, nes nebuvo analogiško šalies gamintojo pagamintų ir parduotų atitinkamų produktų. Vis dėlto, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 82 punkte, byla, kurioje priimtas minėtas sprendimas, ir nagrinėjama byla yra susijusios su neatsižvelgimu, nustatant dempingo skirtumą, į eksporto sandorių kainą. Šiuo klausimu mažai svarbu, kad nagrinėjamoje byloje nebuvo visiškai atsižvelgta į tam tikrų eksporto sandorių kainas, o byloje, kurioje priimtas 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Ikea Wholesale* (C-351/04, EU:C:2007:547), į šias kainas buvo neatsižvelgta iš dalies ir taip jos buvo iš esmės pakeistos.
- 65 Atvirksčiai tam, kas nurodyta skundžiamo sprendimo 85 punkte, į tai, kad nagrinėjamu atveju dempingo skirtumas buvo apskaičiuotas remiantis nagrinėjamo produkto rūšių „dideliu reprezentatyvumu“, negalima atsižvelgti siekiant atmesti 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale* (C-351/04, EU:C:2007:547) svarbą. Iš tiesų, nors apeliančės ginčija sandorių, į kuriuos atsižvelgė Sąjungos institucijos, kad apskaičiuotų dempingo skirtumą, reprezentatyvumą, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje neleidžiama apskaičiuoti šio skirtumo remiantis nagrinėjamo produkto rūšių „dideliu reprezentatyvumu“.
- 66 Antra, reikia patikrinti, ar, neatsižvelgiant į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies apimtį, kaip ji patikslinta šio sprendimo 61 punkte, skundžiamo sprendimo 64 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad Sąjungos institucijos turėjo teisę neatsižvelgti į eksporto sandorius, susijusius su tam tikromis nagrinėjamo produkto rūšimis, turint omenyje, kad nebuvo šių produktų rūšių „panašių kainų“ ir kad panaudojus kitą normaliosios vertės apskaičiavimo metodą nebūtų buvęs užtikrintas „teisingas palyginimas“.
- 67 Viena vertus, dėl „panašių kainų“ nebuvimo pažymėtina, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį dempingo skirtumas apskaičiuojamas palyginant normaliąją vertę su visų eksporto į Sąjungą sandorių kainomis „laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo“. Šia sakinio dalimi daroma nuoroda į šio reglamento 2 straipsnio 10 dalį, kurioje numatyta, kad, jeigu normalioji vertė ir eksporto kaina negali būti laikomos panašiomis, jos turi būti koreguojamos, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms. Taigi į kainų palyginamumą atsižvelgiama ne taikant minėto reglamento 2 straipsnio 11 dalį, bet taikant to paties reglamento 2 straipsnio 10 dalį.

- 68 Kitaip tariant, kaip matyti iš šio sprendimo 57 ir 61 punktų, remiantis sąvoka „nagrinėjamas produktas“, kaip pasiūlė Sąjungos institucijos pradėdamos tyrimą, apskaičiuojamas dempingo skirtumas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį, ir apskaičiuojant negali būti neatsižvelgiama į jokią šio produkto rūšį ar modelį. Tačiau tam, kad būtų galima apskaičiuoti dempingo skirtumą, Sąjungos institucijos turi palyginti kainas, jas koreguodamos ir atsižvelgdamos į šias kainas veikiančius skirtumus, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 2 straipsnio 10 dalį.
- 69 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas neteisingai manė, kad Sąjungos institucijos galėjo neatsižvelgti į eksporto sandorius, susijusius su tam tikromis nagrinėjamo produkto rūšimis, nes nebuvo šių produktų rūšių „panašių kainų“.
- 70 Be to, reikia pažymėti, kaip pabrėžė generalinis advokatas savo išvados 78 punkte, kad praktikoje, pavyzdžiui, tokiu atveju, koks nagrinėjamas, kai analogiškos šalies gamintojas negamina ir neparduoda tam tikros produkto rūšies, Sąjungos institucijos gali nuspręsti neįtraukti šios produkto rūšies į sąvoką „nagrinėjamas produktas“ arba nustatyti minėtos rūšies normaliąją vertę taip, kad nustatant dempingo skirtumą būtų galima atsižvelgti ir į su ja susijusius eksporto sandorius.
- 71 Kita vertus, kalbant apie tai, kad remiantis kitu normaliosios vertės apskaičiavimo metodu nebūtų užtikrintas „teisingesnis palyginimas“, nors iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalių matyti, jog dempingo skirtumo apskaičiavimas turi būti grindžiamas „teisingu palyginimu“, šiose nuostatose niekur nėra įtvirtinta sąvoka „teisingesnis palyginimas“. Nors galima pripažinti šios sąvokos svarbą, svarbu pažymėti, kaip tai matyti iš šio sprendimo 61 punkto, kad neatsižvelgimas į eksporto sandorius negali būti laikomas „teisingo palyginimo“ užtikrinimo priemone. Todėl negalima manyti, kad remiantis kitu normaliosios vertės apskaičiavimo metodu nebūtų buvęs užtikrintas „teisingesnis palyginimas“.
- 72 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 61–90 punktuose nusprenddamas, kad apskaičiuodama dempingo skirtumą Taryba galėjo neatsižvelgti į produktų rūšis, kurios neatitiko jokio Indijos gamintojo gaminamo ir parduodamo produkto.
- 73 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti pirmajam pagrindui ir panaikinti skundžiamą sprendimą; nereikia nagrinėti kitų argumentų, kuriais remiamasi pateikiant pirmąjį pagrindą, ir antrojo pagrindo.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 74 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti. Šis atvejis yra būtent toks.
- 75 Kaip matyti iš šio sprendimo 52–72 punktų, ginčijamo reglamento 82, 102 ir 109 punktuose manydama, kad reikia neatsižvelgti į Kinijos eksportuojančių gamintojų eksportuojamų produktų rūšis, kurių neatitiko joks Indijos gamintojo gaminamas ir parduodamas produktas, Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį.
- 76 Šiomis aplinkybėmis reikia panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su apeliančiais.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 77 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.
- 78 Kadangi apeliančės reikalavo priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas ir ši byla pralaimėjo, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, patirtos per procesą pirmojoje instancijoje byloje T-558/12 ir T-559/12 ir apeliaciniame procese byloje C-376/15 P. Tačiau, kadangi Taryba reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apeliančių, pastarosios turi padengti apeliaciniame procese byloje C-377/15 P patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 79 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 80 Taigi, Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą pirmojoje instancijoje byloje T-558/12 ir T-559/12 ir apeliaciniame procese byloje C-376/15 P ir C-377/15 P.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2015 m. balandžio 29 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba* (T-558/12 ir T-559/12, EU:T:2015:237).**
- 2. Panaikinti 2012 m. spalio 4 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 924/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 91/2009, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms nustatomas galutinis antidempingo muitas, tiek, kiek jis susijęs su *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.***
- 3. Atmesti apeliacinį skundą byloje C-377/15 P.**
- 4. Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd* bylinėjimosi išlaidos, patirtos per procesą pirmojoje instancijoje byloje T-558/12 ir T-559/12 ir apeliaciniame procese byloje C-376/15 P.**
- 5. *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.* padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos apeliaciniame procese byloje C-377/15 P patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 6. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą pirmojoje instancijoje byloje T-558/12 ir T-559/12 ir apeliaciniame procese byloje C-376/15 P ir C-377/15 P.**

Parašai.